

Η Δευτερολογία του Προέδρου της Δ.Ο.Ε.

Δημήτρη Μπράτη

στην 78^η Γ.Σ. του κλάδου

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι, αντιπρόσωποι της 78ης Γ.Σ. του κλάδου.

Άκουσα με μεγάλη προσοχή την κριτική σας στα πεπραγμένα της Ομοσπονδίας γι'αυτή τη διετία (2007-2009) και επειδή η κριτική έχει –κυρίως- ως στόχο να αξιοποιήσουμε τα θετικά σημεία της δράσης μας, και να μην επαναλάβουμε τα όποια λάθη στο μέλλον, θα προσπαθήσω απόψε – πέρα από τις απαντήσεις στα ζητήματα που θέσατε - να δώσω και το στίγμα της επόμενης μέρας. Τι κάνουμε από δω και πέρα. Γιατί, πιστεύω, πως αυτό ενδιαφέρει τον κλάδο των 80.000 εκ/κών της Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης, τον οποίο εκπροσωπούμε.

Η συγκρότηση του Προεδρείου της ΔΟΕ – Η ευθύνη μας

Θα μου επιτρέψετε, όμως, πριν μπω στα κύρια θέματα της δευτερολογίας μου, με αφορμή και την τοποθέτηση του τελευταίου ομιλητή από τη ΔΑΚΕ, που αναφέρθηκε στην ευθύνη, η οποία πρέπει να μας διακατέχει, να τονίσω τα εξής: Όπως γνωρίζετε, η παρατάξη της ΠΑΣΚ έχει τη σχετική πλειοψηφία στη ΔΟΕ, 5 μέλη. Για να ληφθούν αποφάσεις χρειάζονται 6 τουλάχιστον μέλη. Πρέπει να υπάρξουν συγκλίσεις. Και ρωτώ συνάδελφοι. Είναι δυνατόν να μιλάμε σ'αυτή την αίθουσα για ευθύνη, όταν δε συμμετέχουμε ούτε καν στη στοιχειώδη ευθύνη που μας αναθέτουν οι συνάδελφοι της βάσης, στη συγκρότηση του Δ.Σ. της ΔΟΕ; Γιατί, αλήθεια, συνάδελφοι της ΔΑΚΕ και των άλλων παρατάξεων απέχετε από τη συγκρότηση του Δ.Σ. της ΔΟΕ; Γιατί δεν αναλαμβάνετε θέσεις ευθύνης; Ή μήπως η ευθύνη σας εξαντλείται με τη συμμετοχή σας στις συνεδριάσεις του Δ.Σ.; Και είναι, βέβαια, απορίας άξιο πώς, ενώ συμμετέχετε, όλες οι παρατάξεις, στη συγκρότηση των Δ.Σ. των Συλλόγων όλης της χώρας, αρνείστε τη συμμετοχή σας στη συγκρότηση του Δ.Σ. της ΔΟΕ. Το κάνετε, βέβαια, για μικροπαραταξιακούς λόγους. Για να μην αναλάβετε την ευθύνη που σας αναλογεί και για να κάνετε κριτική εις του ασφαλούς. Μη μιλάτε, όμως, για ευθύνη ... Εμείς την ευθύνη που μας ανέθεσαν οι συνάδελφοι της βάσης, που μας αναδεικνύουν συνεχώς πρώτη δύναμη στον κλάδο, την αναλάβαμε.

Συγκροτήθηκε μονοπαραταξιακό προεδρείο στη ΔΟΕ. Δεν ήταν επιλογή μας. Εμείς δεν αποκλείσαμε κανέναν. Εσείς πρέπει να απολογηθείτε, στους συναδέλφους της βάσης, γιατί δεν συμμετείχατε, γιατί αρνείστε να αναλάβετε την ευθύνη που σας αναθέτουν.

Το διεκδικητικό πλαίσιο 2008-2009

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι, ορισμένοι αντιπρόσωποι έκαναν κριτική στο προεδρείο της ΔΟΕ γιατί δεν ψηφίστηκε στην 77^η Γ.Σ. του κλάδου διεκδικητικό πλαίσιο. Όμως, ποιος αλήθεια, φταίει γ' αυτό; Έχω μπροστά μου, συνάδελφοι των Παρεμβάσεων, που τόσο επικριτικοί ήσαστε, το πλαίσιο που κατέθεσε το προεδρείο της ΔΟΕ στην περσινή Γενική Συνέλευση του κλάδου. Το έχω μαζί μου. Φωτοτυπημένο απ' τα πρακτικά. Σε τι διαφέρει, συνάδελφοι, απ' αυτό που ψηφίσαμε μαζί στις 11 του Σεπτεμβρίου του 2009, στο Δ.Σ. της ΔΟΕ;

- Τι άλλαξε μέσα σε δύο μήνες και ενώ δεν το ψηφίσατε στην 77^η Γενική Συνέλευση του κλάδου, το ψηφίσατε στις 11 του Σεπτεμβρίου στη ΔΟΕ;

Αυτό πραγματικά είναι ένα ερώτημα που με απασχολεί και δεν θέλω να προκαλώ κανέναν, αλλά δεν μπορώ να μην πω ότι το κάνατε για μικροπαραταξιακούς λόγους. Δε βρίσκω άλλη εξήγηση. Έτσι, όμως, θα πάμε στην επόμενη μέρα, στους αγώνες διάρκειας; Έτσι πήγαμε στο μεγαλειώδη αγώνα του 2006; Βέβαια, στη συνέχεια και μέχρι το Φλεβάρη, συνάδελφοι, των Παρεμβάσεων ψηφίσατε όλα τα διεκδικητικά πλαίσια στο Δ.Σ. της ΔΟΕ, καθώς και το υπόμνημα που παραδώσαμε στον Υπουργό Παιδείας, κατά την επίσκεψή του στη ΔΟΕ, στις 3-2-06.

- Συνάδελφοι της ΔΑΚΕ δεν μπορεί να συμπεριφέρεστε ως στρουθοκάμηλοι και να προσποιείστε ότι δεν έγινε ο μεγαλειώδης απεργιακός αγώνας του 2006 και να καταθέτετε διεκδικητικά πλαίσια που δεν συμπεριλαμβάνουν τα αιτήματα της μεγάλης απεργίας και να κρύβεστε πίσω από αυτό όλη τη χρονιά και να μη ψηφίζετε καμιά κινητοποίηση, στηρίζοντας έτσι την πολιτική της κυβέρνησης.
- Κι εσείς συνάδελφοι της ΕΣΑΚ δεν μπορεί να λέτε ότι μόνο με το δικό σας διεκδικητικό και αγωνιστικό πλαίσιο και μέσα από τις γραμμές του ΠΑΜΕ μπορούν να αναπτυχθούν αγώνες. Γιατί η πραγματικότητα σας

διαφεύδει. Το 2006 ο κλάδος έκανε το μεγαλύτερο αγώνα στην ιστορία του. Γι'αυτό κι εσείς – έστω και καθυστερημένα - ήρθατε στα μεγάλα συλλαλητήρια που η ομοσπονδία διοργάνωσε, στο Σύνταγμα. Δεν τολμήσατε να διοργανώσετε ξεχωριστές συγκεντρώσεις.

Να γιατί, συνάδελφοι αντιπρόσωποι, δεν είναι εύκολο να ψηφιστεί διεκδικητικό και αγωνιστικό πλαίσιο. Γιατί ο καθένας επιμένει στη ΔΙΚΗ ΤΟΥ ΑΛΗΘΕΙΑ. Δεν κάνει κανένα βήμα σύγκλισης. **Εμείς ως προεδρείο, κάναμε πολλά βήματα σύγκλισης.** Καταθέσαμε ως πλαίσιο αιτημάτων , τα αιτήματα της απεργίας του 2006. Δυστυχώς, ακόμη και εκείνοι που τα ψήφισαν το 2006, πέρυσι στη Γ.Σ. του κλάδου δεν τα ψήφισαν. Γι'αυτό και δεν είχαμε διεκδικητικό πλαίσιο ψηφισμένο από την 77^η Γ.Σ. Βέβαια στις 11.09.08 ψηφίστηκε στο Δ.Σ. της ΔΟΕ και διεκδικητικό και αγωνιστικό πλαίσιο κι έτσι είχαμε πλαίσιο από την αρχή της χρονιάς.

Τα νηπιαγωγεία

Συνάδελφοι, από το 2006, μετά τη μεγάλη απεργία, που ψηφίστηκε η τροπολογία για τα νηπιαγωγεία, για τον έναν χρόνο υποχρεωτική προσχολική αγωγή και η τροπολογία Ράμμα το Φλεβάρη του 2007, υπάρχουν 34 αποφάσεις της ΔΟΕ, σε ενάμισι χρόνο, για τα νηπιαγωγεία. Καταθέτω τα στοιχεία για τα πρακτικά.

Υπάρχουν έξι κινητοποιήσεις εκ των οποίων οι τρεις είναι 24ωρες απεργίες με μοναδικό αίτημα τα νηπιαγωγεία. Καμία άλλη κλαδική απεργία δεν κάναμε, όλο αυτό το διάστημα, παρά μόνο για τα νηπιαγωγεία. Γι αυτό και αδικείτε το Δ.Σ. της ΔΟΕ όσοι λέτε ότι δεν κάναμε τίποτε.

Εδώ, συνάδελφοι, είναι καταγεγραμμένες όλες οι αποφάσεις του Δ.Σ. της ΔΟΕ. Όλα τα αιτήματα που οι νηπιαγωγοί έθεσαν μπήκαν στο διεκδικητικό πλαίσιο του κλάδου.

Και δεν είναι αλήθεια ότι η ΔΟΕ δεν είχε θέσει θέμα για το ωράριο νηπιαγωγείων. Από την πλευρά των Νηπιαγωγών δεν είχε τεθεί ποτέ θέμα ωραρίου νηπιαγωγού, ούτε καν στην ημερίδα της Χαλκίδας, που κάναμε το Φλεβάρη του 2005. Το θέμα ετέθη μετά την εγκύκλιο της Γιαννάκου στις 20 Ιουλίου του 2007.

Από τότε, συνάδελφοι, η ΔΟΕ έχει ως πρώτο θέμα την κατάργηση της εγκυκλίου. Και, βέβαια, υπάρχει στο διεκδικητικό πλαίσιο της ΔΟΕ το αίτημα για θεσμοθέτηση ωραρίου νηπιαγωγών στα πλαίσια του ενιαίου εκπαιδευτικού ωραρίου από το νηπιαγωγείο ως το λύκειο, με βάση τα χρόνια υπηρεσίας. Αυτή είναι η ξεκάθαρη θέση του κλάδου. Αυτή υποστηριζάμε, αυτή υποστηρίζουμε.

Συνάδελφοι, θα συνεχίσω λέγοντας ότι ακούσαμε εδώ από εκπρόσωπο του Συντονιστικού των Παρεμβάσεων των Νηπιαγωγών ότι η ΔΟΕ δεν έστερξε να βοηθήσει την πανελλαδική τους συνάντηση. Ούτε αυτό είναι αλήθεια. Έχω εδώ, συνάδελφοι, την ανακοίνωση του Συντονιστικού των Νηπιαγωγών.

Προς το Δ.Σ. της ΔΟΕ «... **Τη Δευτέρα, 12/1^ο /2009 στα γραφεία της ΔΟΕ συγκεντρωθήκαμε, νηπιαγωγοί από διάφορους Συλλόγους και αποφασίσαμε...**», προσέξτε, αποφάσισαν, όχι εισηγούμαστε στο Δ.Σ. της ΔΟΕ ... αποφασίσαμε πανελλαδική συνάντηση νηπιαγωγών στο Μαράσλειο νηπιαγωγείο το Μάρτη του 2009.

Και καλούν τη ΔΟΕ, προσέξτε, τι να κάνει: «...**Για το σκοπό αυτό ζητάμε από τη ΔΟΕ την κοινοποίηση του εγγράφου μας προς όλους τους Συλλόγους και την οικονομική στήριξη...**». Είναι συνεργασία αυτό; Είναι συνεργασία, συναδέλφισσες; Είναι συναπόφαση αυτή; Εσείς εκπροσωπείτε τους νηπιαγωγούς ή η ΔΟΕ;

Η ΔΟΕ διοργάνωσε πανελλαδική συνάντηση με 600 νηπιαγωγούς, εκπροσώπους των Συλλόγων όλης της χώρας, στη Χαλκίδα το Φλεβάρη του 2005. Τα πορίσματα της ημερίδας κατατέθηκαν στη Γενική Συνέλευση του κλάδου και ψηφίστηκαν σχεδόν από όλες τις παρατάξεις. Αυτή είναι η σωστή λειτουργία του συνδικαλιστικού κινήματος. Όχι ο καθένας μόνος του αποφασίζει για πανελλαδική συνάντηση και μετά ζητά την ...οικονομική στήριξη.

Αν θέλατε, λοιπόν, πανελλαδική συνάντηση σε συνεργασία με τη ΔΟΕ, οφείλατε να ζητήσετε κοινή συνάντηση με το Δ.Σ. της ΔΟΕ, να συναποφασίσουμε την πανελλαδική συνάντηση και να στείλουν οι Σύλλογοι έναν εκπρόσωπο, για να μην εκμεταλλεύεται κανείς τα αιτήματα των Νηπιαγωγών για μικροπαραταξιακούς λόγους.

Ενημερώθηκα, μου στείλανε πρόσκληση οι συναδέλφισσες, δύο μέρες πριν την πανελλαδική συνάντηση και δεν μπόρεσα να παρευρεθώ. Πήγε άλλο μέλος του Προεδρείου. Και ξέρετε τι έγινε; Του δώσανε το λόγο μετά τον εκπρόσωπο του Δ.Σ. της ΟΛΜΕ που κατά τύχη είναι κι εκείνος μέλος των Παρεμβάσεων, όπως και το συντονιστικό των Νηπιαγωγών. Αυτό το Συντονιστικό θέλετε, συνάδελφοι; Εμείς θέλουμε ενωμένο όλο τον κλάδο. Δεν θέλουμε παραταξιακά Συντονιστικά. Αυτά μπορείτε να τα κάνετε για τους μικροπαραταξιακούς σας λόγους, αλλά όχι για να εκπροσωπείτε τους νηπιαγωγούς και τον κλάδο.

Στηρίζαμε, στηρίζουμε και θα στηρίζουμε τα αιτήματα των Νηπιαγωγών, μέσα από τα θεσμοθετημένα όργανα του κλάδου και όχι μέσα από τα παραταξιακά συντονιστικά.

Στηρίζουμε τον αγώνα των Νηπιαγωγών γιατί είναι αγώνας ολόκληρου του κλάδου. Γι'αυτό και στηρίζαμε από το απεργιακό ταμείο της ΔΟΕ τις συναδέλφισσες του 22^{ου} Νηπιαγωγείου Περιστερίου που κάνουν στάση εργασίας στην πρωινή ζώνη και θα στηρίζουμε και τις συναδέλφισσες των Νηπιαγωγείων Κορυδαλλού – Αγ.Βαρβάρας που, επίσης, κάνουν στάσεις εργασίας όλη τη χρονιά.

Ο διάλογος για την παιδεία

Πολλή κριτική έγινε για τη συμμετοχή μας στο διάλογο για την Παιδεία. Δεχθήκαμε κριτική ότι διασπάσαμε, δήθεν, το πανεκπαιδευτικό μέτωπο. Ποια είναι η αλήθεια, όμως συνάδελφοι;

Στις 14/5/2008 συνεννοηθήκαμε με την ΟΛΜΕ, έξι μήνες δηλαδή πριν τη συνεδρίαση του ΕΣΥΠ, να στείλουμε εκπροσώπους στο ΕΣΥΠ και εμείς στείλαμε τους συναδέλφους Μαντά και Οικονόμου και η ΟΛΜΕ τους συναδέλφους Κοτσυφάκη και Γκίνη.

Αν, συνάδελφοι, ο στόχος μας ήταν να μην πάμε σε κανένα διάλογο, τότε γιατί στείλαμε εκπροσώπους; Για να υπάρχουν; Εσείς, ως Διοικητικά Συμβούλια, όταν στέλνετε εκπροσώπους σε διάφορες Επιτροπές ξανασυνεδριάζετε, για το αν θα πάνε οι εκπρόσωποί σας; Έτσι λειτουργείτε; Το λέω αυτό, γιατί μας κατηγορήσαν κάποιοι ότι, δήθεν, πήγαμε στη συνεδρίαση

του ΕΣΥΠ, χωρίς απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου της ΔΟΕ.

Και αν είναι αλήθεια ότι για σας ήταν κορυφαίο ζήτημα το ζήτημα του διαλόγου τότε, συνάδελφοι των Παρεμβάσεων, γιατί στις 3/2/09 συμφωνήσατε μαζί μας να στείλουμε το υπόμνημα με τα αιτήματα του κλάδου στον Υπουργό Παιδείας, και δεν θέσατε ως προϋπόθεση για να το ψηφίσετε να μην πάμε στο διάλογο καθόλου; Πότε ανακαλύψατε ότι ο διάλογος είναι αιτία πολέμου;

Διασπάσαμε, λέτε, το πανεπιστημιακό μέτωπο. Αλήθεια, συνάδελφοι, τι διαφορετικό έκανε η ΟΛΜΕ από μας; Αποφάσισε το διμερή διάλογο. Δεν έστειλε επιστολή στον Πρόεδρο του ΣΠΔΕ για συνάντηση; Διαβάζω το περιεχόμενό της «...αγαπητέ κύριε Μπαμπινιώτη, το Δ.Σ. της ΟΛΜΕ σας καλεί σε συνάντηση στα γραφεία της Ομοσπονδίας προκειμένου να σας παρουσιάσουμε την εκπαιδευτική πρόταση της ΟΛΜΕ για τη δευτεροβάθμια εκπαίδευση και το σύστημα πρόσβασης...».

Συνάδελφοι, ποιο είναι πιο δεοντολογικό; Να συζητάς μόνος σου με τον κ. Μπαμπινιώτη ή όλοι μαζί; Τι έχουν να κρύψουν συνάδελφοι της ΟΛΜΕ και δε θέλουν την κοινή συνάντηση;

Και αλήθεια είναι υπεύθυνη στάση αυτή, εμείς να ζητούμε από την 1/1/09 συνάντηση με την ΟΛΜΕ για να καθορίσουμε από κοινού τη στάση μας, για 15 μέρες να μην γίνεται η συνάντηση, και ξαφνικά η ΟΛΜΕ να αποφασίζει μόνη της ότι δε θα πάει στο διάλογο; Δικαίωμά της, βέβαια. Δεν μπορεί όμως να έχει την απαίτηση να την ακολουθήσουμε.

Εμείς, λοιπόν, διασπάσαμε το πανεπιστημιακό μέτωπο ή εκείνοι που νομίζουν ότι είμαστε ουρά της ΟΛΜΕ και ακολουθούμε την ηγεσία της σε ό,τι και αν κάνει; **Αυτός ο κλάδος είναι περήφανος. Δεν είναι ουρά κανενός και δεν θα γίνει ποτέ. Το απέδειξε περίτρανα και με τον αγώνα του 2006.**

- Συνάδελφοι, δεν είχαμε δικαίωμα να απουσιάζουμε από έναν διάλογο που είχε στην ατζέντα του, με επίσημη πρόταση του Προέδρου του ΕΣΥΠ (Βερέμη), χωρίς διάψευση από το Υπουργείο Παιδείας, τη μείωση των χρόνων του δημοτικού από έξι σε πέντε.

Όταν πήγα στην πρώτη συνεδρίαση το έθεσα ως θέμα αρχής και είναι προς τιμήν του Προέδρου του ΣΠΔΕ, που τόσο στην πρώτη συνεδρίαση

όσο και στη ΔΟΕ είπε ότι «...είναι εγκληματικό να μειώσουμε τα χρόνια του δημοτικού από έξι σε πέντε...» και δήλωσε πως δεν συμφωνεί με την πρόταση Βερέμης. **Αν δεν υπήρχε αυτή η δέσμευση δηλώσαμε στο ΕΣΥΠ πως θα αποχωρούσαμε.**

Δεν είναι κατάνκτηση αυτό, συνάδελφοι; Το θεωρείτε αυτονόητο; Και επειδή εδώ είμαστε μεταξύ μας, στο Ηράκλειο της Κρήτης, λειτουργεί το ευρωπαϊκό σχολείο, με βάση το γαλλικό πρότυπο, όπου εκεί τα χρόνια του δημοτικού είναι πέντε.

Ο κίνδυνος, συνάδελφοι, και τα παραδείγματα υπάρχουν. Δεν τα βγάζουν από το μυαλό τους. Καταλαβαίνετε, λοιπόν, εκεί όπου θα συζητούνταν και ένα τέτοιο θέμα, εμείς μπορούσαμε να απουσιάσουμε; Ποιος αναλαμβάνει τέτοια ευθύνη απέναντι στον κλάδο;

- Προχθές, συνάδελφοι, στη δεύτερη συνεδρίαση, του ΣΠΔΕ, συζητήθηκε το θέμα του Νηπιαγωγείου. Είχα καταθέσει, το είδατε στην ιστοσελίδα, το πρώτο κείμενο, που το πρώτο θέμα που έθετα ήταν ότι, αν θέλουμε να σχεδιάσουμε υπεύθυνα και για το μέλλον, πρέπει να ξεκινήσουμε από τα θεμέλια που είναι το Νηπιαγωγείο.

Το ΣΠΔΕ πήρε μία σημαντική απόφαση, που λέει τι; **Αποφάσισε ότι πρέπει να επεκταθούν τα χρόνια της υποχρεωτικής εκπαίδευσης από 9 που είναι σήμερα σε 11 και συμπεριλαμβάνει σ'αυτά τη δίχρονη υποχρεωτική προσχολική αγωγή. Αυτό είναι αρνητικό σημείο συνάδελφοι; Δεν το πετύχαμε με τη συμμετοχή μας στο ΣΠΔΕ; Δεν υιοθετήθηκε η πρόταση της Ομοσπονδίας;**

Συναδέλφισσες νηπιαγωγοί, είμαι εκείνος που, στη μεγάλη απεργία, στο συλλαλητήριο στο Σύνταγμα, χαρακτήρισα από το βήμα θετικό τον έναν χρόνο υποχρεωτική προσχολική αγωγή. Με όλο το θάρρος είπα και προχθές ότι είναι πολύ θετικό το ότι υιοθετήθηκε ως άποψη, ως θέση, η δίχρονη υποχρεωτική προσχολική αγωγή από το ΣΠΔΕ.

Μένει, βέβαια, πολύς δρόμος για να γίνει πράξη! Έχει σημασία, όμως, ότι διαμορφώνεται σιγά-σιγά η κουλτούρα στην εκπαιδευτική κοινότητα πρώτα, αλλά και στην κοινωνία για το σημαντικό ρόλο του νηπιαγωγείου στη σημερινή εποχή. Και αυτή τη βάση διαπραγμάτευσης, συνάδελφοι, δεν τη

θέσαμε μόνο τώρα με τη συμμετοχή μας στο διάλογο. Τη θέσαμε, κυρίως, με τη συμμετοχή μας στην απεργία του 2006 και με τον αγώνα που δώσαμε όλα αυτά τα χρόνια για την ανάδειξη του ρόλου του Νηπιαγωγείου.

Εξάλλου, συνάδελφοι, εμείς ποτέ δεν το κρύψαμε, πως για λόγους αρχής είμαστε υπέρ του διαλόγου. Δεν υπήρξε συγκρότηση του ΕΣΥΠ, από το 1996 μέχρι σήμερα, στην οποία δεν έχουμε συμμετάσχει. Βεβαίως και αποχωρήσαμε το 2005, γιατί κρίναμε πως δεν είχε νόημα η περαιτέρω συμμετοχή μας.

Εμείς δεν είπαμε ποτέ ότι, επειδή συμφωνήσατε συνάδελφοι των παρεμβάσεων στο πλαίσιο των αιτημάτων της μεγάλης απεργίας του 2006, πως αλλάξαμε ταυτότητα. Έχουμε διαφορετικές απόψεις από σας. Είναι άλλη η κουλτούρα μας, άλλη η δική σας. Τη σεβόμαστε, να σέβεστε και εσείς τη δική μας. Εμείς είμαστε υπέρ του διαλόγου και κρίνουμε πότε συμμετέχουμε και πότε θα αποχωρήσουμε, αν δεν ικανοποιούνται τα αιτήματα.

Η στάση του Υπουργείου Παιδείας στα αιτήματά μας

Λυπάμαι, συνάδελφοι, που η εκπρόσωπος του Υπουργείου Παιδείας, η Γ.Γ. η κ. Γιοτσοπούλου στη χθεσινή της ομιλία δεν είχε απολύτως τίποτε να πει στον κλάδο. Δε δεσμεύθηκε για κανένα θέμα, ούτε καν για εκείνα που μας υποσχέθηκε ο κ. Λυκουρέντζος. Και σεις πανηγυρίζατε, συνάδελφοι της ΔΑΚΕ και χειροκροτούσατε. Αλήθεια για ποιο λόγο χειροκροτούσατε; Που δεν είχε καμιά απάντηση, ούτε καν γι'αυτά που είχε δεσμευθεί ο Υφυπουργός; Ούτε καν η επιτροπή για την αναμοριοδότηση των σχολικών μονάδων δε συνεδρίασε ποτέ. Η Επιτροπή στο Υπουργείο Παιδείας έχει συγκροτηθεί από τις 25 Φλεβάρη, και επικαλούμαι τους δυο αιρετούς. Συνεδρίασε καμία φορά; Ούτε μία. Η ΔΟΕ έκανε 14 περιφερειακές συσκέψεις γι' αυτό το θέμα και η Επιτροπή του ΥΠΕΠΘ δε συνεδρίασε ούτε μία φορά. Τι κοστίζει στον κρατικό προϋπολογισμό, για να συνεδριάσει, αλήθεια;

Μας είπε, συνάδελφοι, ο Υφυπουργός ότι θα μας δώσει το νομοσχέδιο για την επιμόρφωση πριν το Πάσχα. Έχουν περάσει δύο μήνες μετά το Πάσχα και δεν το έχουμε πάρει ακόμη.

Θέσαμε το θέμα της ειδικής αγωγής, όπου συνάδελφοί μας για εφτά

χρόνια παραμένουν αναπληρωτές, για τους ειδικής αγωγής του Βόλου μιλώ, παραμένουν όμηροι. Μας είπε ότι ψηφίστηκε από πέρυσι ο νόμος και από πέρυσι μέχρι φέτος δεν έχει εκδοθεί το Προεδρικό Διάταγμα, αλλά θα εκδοθεί. Και σε αυτό δεν έχει γίνει τίποτε. Και ρωτώ: τι κοστίζει ένα Προεδρικό Διάταγμα στον κρατικό προϋπολογισμό αλήθεια;

Αν όλα είναι θέμα παιδείας, όπως λέει στο λογότυπό του το Υπουργείο Παιδείας, δεν προσβάλλει την παιδεία και τη νοημοσύνη όλων μας η στάση του Υπουργείου Παιδείας;

Και προχωρώ, συνάδελφοι. Για τα 176 ευρώ. Δεν είναι αλήθεια ότι ο κ. Αλογοσκούφης και ο κ. Παπαθανασίου έκαναν δήλωση που λένε ότι όποιος εργαζόμενος δικαιωθεί στο ανώτατο δικαστήριο αυτός θα τα πάρει; Η δικαίωση ενός εργαζόμενου δε δημιουργεί προηγούμενο, είπαν, για να τα δώσουμε σε όλους. Και έγινε η χώρα ένα απέραντο δικαστήριο.

Και σε σας, συνάδελφοι, που λέτε ότι όλοι είναι ίδιοι. Αλήθεια, για το οικογενειακό επίδομα και το 18χίλιαρο αυτή ήταν η στάση προηγούμενων κυβερνήσεων; **ή με πολιτική απόφαση επεκτάθηκε για την τελευταία διετία σε όλους;**

Και δεν είναι πρόκληση, συνάδελφοι, δεν είναι πρόκληση, δικαστές στη χώρα μας να αποφασίζουν για τον εαυτό τους, ότι τα δικά τους αναδρομικά παραγράφονται στην πενταετία ενώ τα δικά μας στη διετία;

Σας λέω, συνάδελφοί μου, επειδή δεν πιστεύω σε αυτά, μην τρέχετε στα δικαστήρια για τα 176 ευρώ. Δεν πιστεύω, συνάδελφοι, ότι μέσω των δικαστηρίων θα βρούμε δίκιο σ' αυτό το αίτημα. Μόνο μέσω της συνδικαλιστικής μας δράσης. Σας κατανοώ, οι συνάδελφοι σας πιέζουν, πάρτε τις αιτήσεις, αλλά δώστε τους και το στίγμα ότι δεν πρόκειται να βρούμε άκρη γι' αυτά τα χρήματα, με δικαστικές αποφάσεις, παρά μόνο με τη δράση μας.

Εδώ μέσα είμαστε συνδικαλιστικά στελέχη και πρέπει να γνωρίζουμε την αλήθεια. Κατανοώ την πίεση που έχετε, δεν μπορείτε να πάτε κόντρα στους συναδέλφους, αλλά εσείς νομίζω, πρέπει να γνωρίζετε την πραγματικότητα.

- Και έρχομαι, συνάδελφοι, στην περιβόητη εισοδηματική πολιτική. Συνάδελφοι, η κ. Γιαννάκου είπε, στη μεγάλη απεργία το 2006, πως είμαστε

προνομιούχοι. Τότε της είχαν επιτεθεί διάφορα κυβερνητικά στελέχη ότι έκανε λάθος αντιμετώπιση, επικοινωνιακά, στην απεργία μας. Τώρα, μετά από τρία χρόνια, έρχεται η ίδια η κυβέρνηση και μας θεωρεί προνομιούχους, αφού για φέτος όσοι έχουν πάνω από έξι χρόνια υπηρεσίας όχι μόνο δε θα πάρουν καμία αύξηση, αλλά θα έχουν και μείωση στις αποδοχές τους, τουλάχιστον κατά το ποσοστό του πληθωρισμού και αυτό, αγαπητοί μου συνάδελφοι, μας αγγίζει όλους.

Και αυτό, έχει επιπτώσεις και στα ασφαλιστικά μας ταμεία. Ξέρετε ότι την τελευταία εξαετία στο δημόσιο τομέα το 60% των υπαλλήλων προσλαμβάνονται με συμβάσεις έργου και με τα προγράμματα stage; Από πού θα βρουν τα χρήματα τα ταμεία μας, για να εκπληρώσουν τις υποχρεώσεις τους;

Η ελαστική εργασία έχει σοβαρές συνέπειες σε όλο το πλέγμα των εργασιακών και συνταξιοδοτικών μας δικαιωμάτων. Γι' αυτό και πρέπει να καταργηθεί παντού στο δημόσιο, στην εκπαίδευση, στον ιδιωτικό τομέα. Δεν μπορεί να έχουμε εργαζόμενους με αυτή τη σχέση εργασίας.

Συνάδελφοι, και βέβαια επίκειται, όπως ξέρετε, αλλαγή του ασφαλιστικού. Στον ιδιωτικό τομέα με τον περσινό Νόμο τα όρια ηλικίας αυξήθηκαν στις γυναίκες από 7 έως 17 χρόνια. Θα επιτρέψουμε σε οποιαδήποτε κυβέρνηση να κάνει τέτοια ρύθμιση και στο δημόσιο τομέα; Δεν έχουμε ευθύνη όλοι; Δεν είναι αυτό αιτία πολέμου για όλους μας και πρέπει να διαχωριζόμαστε εδώ μέσα και γι' αυτό το ζήτημα;

- **Αφορούν περισσότερο αυτή την πτέρυγα ή εκείνη, τα οικονομικά, τα ασφαλιστικά και τα συνταξιοδοτικά μας δικαιώματα και αλήθεια εκπροσωπούμε εμείς την καρδιά και την ψυχή των συναδέλφων της βάσης, όταν δεν μπορούμε σε τρία – τέσσερα κορυφαία ζητήματα, επιμένοντας ο καθένας, στο μικροπαραταξιακό του λόγο, να μη συμφωνούμε σε ένα διεκδικητικό πλαίσιο που θα είναι κόκκινη γραμμή για μας και μετά να αποφασίσουμε στη μορφή απεργίας;**

Το Προεδρείο της Δ.Ο.Ε., συνάδελφοι, απέδειξε σ' ολόκληρη τη διετία πως πάνω απ' όλα θέτει το συμφέρον του κλάδου γι' αυτό και έκανε πολλές συνθετικές προτάσεις, προκειμένου να καταλήξουμε σε αποφάσεις.

Συνάδελφοι, της ΕΣΑΚ είναι δυνατόν να λέτε ότι μόνο οι δικές σας θέσεις

είναι σωστές και ακαταμάχητες; Και να το λέτε και μ'αυτό το ύφος απ'αυτό το βήμα; Το αλάθητο του Πάπα έχετε;

Πώς θα πάμε δηλαδή μεταξύ μας σε συγκλίσεις, όταν έχετε αυτή τη νοοτροπία;

Και επειδή το θέσατε, θα σας πω την αλήθεια και για τους νόμους Ρέππα, Σιούφα, Πετραλιά. Συνάδελφοι, ρωτήστε το Γιάννη τον Μπαλάγια, το μέλος του ΙΠΕΜ, που ασχολείται με τα συνταξιοδοτικά πώς βγαίνουν οι εκπαιδευτικοί στη σύνταξη. Με ποια ρύθμιση.

Βγαίνουν με το 30 και 55 και το 30 και 60 του Νόμου Ρέππα, τον οποίο ζητούμε να καταργηθεί. Ξαναρωτώ, ρώτησα και πέρυσι. Ζητούμε να καταργηθεί και αυτή η ρύθμιση; Λέτε, συνάδελφοι, και βγαίνουν οι συνάδελφοι στη σύνταξη, ότι, μετά το 2008 μειώνεται το ποσοστό της σύνταξης, κατά 1% και αυτό είναι αλήθεια, αλλά δε λέτε ότι μειώνεται το ποσοστό της σύνταξης για όσα χρόνια έχει ένας εργαζόμενος μετά το 2008.

Δηλαδή χάνει δύο ευρώ, από τη μείωση του ποσοστού ενώ αν παραμείνει στην υπηρεσία για ένα χρόνο κερδίζει, περίπου, από 40 - 100 ευρώ το μήνα. Κι έτσι χάνουν οι συνάδελφοι ασφαλιστικά δικαιώματα.

Λέτε ότι ο νόμος Ρέππα πηγαίνει τους εργαζόμενους στο 70%. Είναι αλήθεια αυτό. Δε λέτε όμως ότι ο νόμος Σιούφα πήγαινε τους εργαζόμενους μετά το 2008 στο 60%. Ναι λοιπόν, να καταργηθούν οι αντιασφαλιστικοί νόμοι. Συμφωνούμε. Αλλά, όμως, μέχρι να καταργηθούν, πρέπει να αποφασίσουμε μεταξύ μας αν θεωρούμε ότι το συνδικαλιστικό κίνημα δίνει επιμέρους μάχες και κερδίζει πράγματα. Αλλιώς απογοητεύουμε τους εργαζόμενους. Με την απεργία στο νομοσχέδιο Γιαννίτση κερδίσαμε το 30 και 55 του Νόμου Ρέππα. Νίκη δική μας ήταν. Δεν μας το χάρισε κανένας.

Όταν όμως εσείς το απαξιώνετε δημιουργείτε στους εργαζόμενους την απογοήτευση. Ίδιος ο Σιούφας, ίδιος ο Ρέππας, ίδιοι όλοι. Δια τι να πολεμήσουμε; «Πουρκουά» λέγανε οι Γάλλοι στον Πρώτο Παγκόσμιο Πόλεμο. Γιατί να πολεμήσουμε, δηλαδή, αν είναι έτσι συνάδελφοι; Αν δεν πετυχαίνουμε τίποτε;

Το ενιαίο συνδικάτο

Θα αναφερθώ, συνάδελφοι, στο πανεκπαιδευτικό μέτωπο και στο ενιαίο συνδικάτο των εκ/κών.

Επειδή αυτό το θέμα σέρνεται για πάρα πολύ καιρό, σας ενημερώνω ότι πέρυσι στα Χανιά, το Μάη του 2008, στο Συνέδριο της ΟΛΜΕ για τα βιβλία, που έκανα χαιρετισμό, ανακοίνωσα για πρώτη φορά την πρόταση, που ομόφωνα το Συνέδριο της ΠΑΣΚ είχε πάρει, για ενιαίο συνδικάτο εκ/κών, υπερβαίνοντας, αν θέλετε, και το θεσμικό μου ρόλο και καταχειροκροτήθηκα από τους συναδέλφους της ΟΛΜΕ.

Πώς πιάσαμε αλήθεια εξ απήνης το Δ.Σ. της ΟΛΜΕ γι' αυτή μας την πρόταση, όταν ένα χρόνο πριν στα Χανιά, το είχαμε προτείνει; Πόσα χρόνια, πρέπει να συζητάμε για να κάνουμε μια επιτροπή γι' αυτό το θέμα;

Και με κατήγγειλαν οι συνάδελφοι ότι έστειλα δήθεν την ανακοίνωση πρώτα στις εφημερίδες και μετά στην ΟΛΜΕ. Είναι μεγάλο ψέμα, συνάδελφοι. Πρώτα πήγε η επιστολή στην ΟΛΜΕ στις 2 του Απριλίου και μετά, αφού τηλεφώνησα στον Πρόεδρο της ΟΛΜΕ και του είπα ότι σας αποστείλαμε το κείμενο για τη δημιουργία Επιτροπής για το ενιαίο συνδικάτο, τότε το δώσαμε στις εφημερίδες.

Ξέρετε γιατί δεν γίνεται συνάδελφοι το ενιαίο συνδικάτο; Να σας το πω από δω καθαρά; Η ηγεσία της ΟΛΜΕ δεν το θέλει.

Συνάδελφοι, η ηγεσία της ΟΛΜΕ είναι εγκλωβισμένη στη δεκαετία του '80. Πιστεύει ακόμα, δυστυχώς, και εδώ συνάδελφοι έχει να κάνει με όλες τις παρατάξεις, ότι είναι άλλο ο δάσκαλος, άλλο ο νηπιαγωγός, κι άλλο ο καθηγητής.

Τι απάντησε χθες ο Πρόεδρος της ΟΛΜΕ στο έγγραφο το δικό μας; Τίποτε συνάδελφοι. Κι είναι στάση υπεύθυνου συνδικάτου, τρεις μήνες τώρα, ούτε μία απάντηση να δώσει αν συμφωνεί ή αν διαφωνεί με την πρότασή μας; Τι ζητήσαμε; Τη δημιουργία μιας Επιτροπής, η οποία θα μελετήσει το θέμα για να το συζητήσει στο μέλλον.

Και, βέβαια, συνάδελφοί μου, δε γίνονται τα πανεκπαιδευτικά μέτωπα όταν η ΔΟΕ παίρνει απόφαση για συλλαλητήριο στα Προπύλαια και η

ΟΛΜΕ πάει στο Σύνταγμα. Όταν η ΔΟΕ παίρνει απόφαση για συλλαλητήριο στα Προπύλαια και η ΟΛΜΕ πάει μαζί με το ΠΑΜΕ στην Ομόνοια. Κι όταν δεν τους δίνει το λόγο το ΠΑΜΕ ξαναγουρίζει στα Προπύλαια.

Είναι συνεργασία αυτή; Και λέτε, αλήθεια, ότι εμείς τραυματίσαμε τη σχέση ΔΟΕ – ΟΛΜΕ; Αυτή η κατάσταση, συνάδελφοι, πρέπει να ξεκαθαρίσει σε ένα κοινό Συνέδριο αντιπροσώπων της ΔΟΕ και ΟΛΜΕ για να αποφασίσει η βάση. Γιατί από την ηγεσία της ΟΛΜΕ δεν πρόκειται να ξεκαθαρίσει ποτέ αυτό το ζήτημα. Η βάση να πάρει το ζήτημα στα χέρια της, αν θέλουμε πραγματικά το ενιαίο συνδικάτο.

Το απεργιακό ταμείο

Το Απεργιακό Ταμείο, το οποίο το θέσατε όλοι. Δεσμευτήκαμε πέρυσι να συγκροτήσουμε διαπαραταξιακή Επιτροπή στη ΔΟΕ για να καταλήξει σε πρόταση. Συγκροτήθηκε η επιτροπή έγιναν, τουλάχιστον, 10 συνεδριάσεις. Έχω εδώ μαζί μου τις προτάσεις.

Και λέμε: Σε ό,τι μας αφορά, θέλετε να κάνουμε Απεργιακό Ταμείο; Είναι ευκαιρία. Ακούστε, συνάδελφοι. Καμία παράταξη δεν είπε την αλήθεια πλην της παράταξης που εκφράζεται στο Προεδρείο. Και θα σας πω γιατί το λέω.

Απεργιακό Ταμείο, συνάδελφοι, χωρίς εισφορά απ' τους εργαζόμενους, δε γίνεται. Εμείς πήραμε τα καταστατικά των απεργιακών Ταμείων των τραπεζών και τα μελετήσαμε. Πήραμε λοιπόν τα καταστατικά της Εμπορικής και της Εθνικής Τράπεζας και είδαμε, συνάδελφοι, ότι αυτοί οι εργαζόμενοι πληρώνουν 150 ευρώ συνδρομή εδώ και 15 χρόνια. Και εμείς, ως Προεδρείο, συμφωνήσαμε να γίνουν Απεργιακά Ταμεία στους Συλλόγους και, κεντρικά, απ' τη συνδρομή της ΔΟΕ, ένα ποσό να πηγαίνει για τις κινητοποιήσεις. Τα χρήματα της απεργίας του 2006 και άλλα.

Όταν ήρθε η ώρα, όμως, στο δια ταύτα, η μεν ΔΑΚΕ πρότεινε το 25% της συνδρομής για τη ΔΟΕ να πηγαίνει για το Απεργιακό Ταμείο, οι δε άλλες παρατάξεις τίποτε για εισφορά. Η ΕΣΑΚ είχε μια πιο ξεκάθαρη θέση και είπε: εμείς δεν πιστεύουμε σε Απεργιακό Ταμείο για να ενισχύονται οι συνάδελφοι, αλλά πιστεύουμε σε ένα Απεργιακό Ταμείο, το οποίο θα καλύπτει τα έξοδα των απεργιών (αφίσες, ανακοινώσεις, κλπ.).

Και σας λέω συνάδελφοι την αλήθεια. Η συνδρομή προς τη ΔΟΕ είναι 34 ευρώ, είναι περίπου δύο εκατομμύρια ευρώ το χρόνο.

Αν, δώσουμε όχι το 25% της συνδρομής, που λέει η ΔΑΚΕ αν δώσουμε το 100% της συνδρομής, και τα δύο εκατομμύρια ευρώ στο Απεργιακό Ταμείο, αυτά τα χρήματα, δεν φτάνουν ούτε για μισή μέρα απεργίας. Είμαστε 80.000 εκπαιδευτικοί, αν δώσουμε στον καθένα περίπου 50 ευρώ για μία μέρα απεργίας, χρειαζόμαστε 4 εκατομμύρια ευρώ. Αυτά είναι τα μεγέθη. Δηλαδή όλη η συνδρομή της ΔΟΕ φτάνει για μισή μέρα απεργίας. Γι αυτό σας λέω ότι κρυβόμαστε πίσω από το δάχτυλό μας.

Αυτή είναι η πραγματικότητα. Γιατί αν εδώ δεν πούμε όλη την αλήθεια και αν δεν αποφασίσουμε, ομόφωνα, ποιο θα είναι το ύψος της εισφοράς για το απεργιακό ταμείο και αυτό να είναι καθολικό σε όλη την Ελλάδα, περιμένετε οι Γενικές Συνελεύσεις να μπορέσουν να βγάλουν άκρη;

Αν θέλουμε, συνάδελφοι, να συμφωνήσουμε αύριο στο Απεργιακό Ταμείο, τότε θα πρέπει με βάση αυτό το δεδομένο να τοποθετηθούμε και για να μην χαϊδεύουμε όλοι τα αυτιά των συναδέλφων. Να πούμε την αλήθεια. Αν θέλουμε απεργιακό ταμείο, χρειάζεται εισφορά.

Οι ωρομίσθιοι

Συνάδελφοι, υιοθετήσαμε ως προεδρείο της ΔΟΕ, τα αιτήματα των ωρομισθίων, τα υποστηρίξαμε και τα αποστείλαμε σ' όλους τους Συλλόγους της χώρας. Οργανώσαμε κινητοποιήσεις για την κατάργηση του θεσμού και την ικανοποίηση του αιτήματος για μόνιμους διορισμούς και σταθερή δουλειά σε όλους. Από την πλευρά μου θέλω να τονίσω πως αποδεχόμαστε πλήρως το **αίτημα των ωρομισθίων για αναλογική συνδρομή προς τη ΔΟΕ, με βάση τις μηνιαίες αποδοχές τους. Θεωρώ πως είναι απόλυτα δίκαιο, να έχουν την ίδια μεταχείριση με τους υπόλοιπους συναδέλφους.** Έτσι η συνδρομή τους θα ανέρχεται στο ποσό των 10 € περίπου το χρόνο, το 1/4 δηλαδή της συνδρομής που δίνουν οι μόνιμοι και οι αναπληρωτές. Οι ωρομίσθιοι, συνάδελφοι, δεν είναι προς εκμετάλλευση από κανέναν. Δεν είναι δυνατόν σε σύλλογο της Θεσσαλίας να παρουσιάζονται φαινόμενα μαζικής εγγραφής τους την τελευταία στιγμή – πάνω από 50 και μάλιστα τη συνδρομή τους να την πληρώνουν άλλοι!!!– με μοναδικό στόχο την εκλογική διαδικασία της ΔΟΕ. Αυτά πρέπει να εκλείψουν.

Πρέπει να αγωνιστούμε για να καταργηθεί ο θεσμός και θεωρώ θετικό το γεγονός ότι η εκπρόσωπος της αξιωματικής αντιπολίτευσης στη χθεσινή της ομιλία, κάνοντας την αυτοκριτική της για το Ν.3194, δεσμεύθηκε για την κατάργηση του θεσμού.

Η στάση των παρατάξεων στο Διοικητικό Συμβούλιο της ΔΟΕ.

- Ξεκινώ από τη ΔΑΚΕ. Όπως ξέρετε, όταν μιλώ μ' αρέσει να μιλώ με στοιχεία και δεν θα διαβάσω, αγαπητοί συνάδελφοι της ΔΑΚΕ τι έγραψε η εφημερίδα Απογευματινή στις 14.09.08: π.χ. **«Κανένα σχολείο κλειστό»**. Και ούτε καν αυτό που έβαλε ως κύριο θέμα η δημοσιογράφος που λέει από την πρώτη στιγμή, **«...όλα λειτουργούν ρολόι. Ούτε ένα σχολείο κλειστό, ούτε ένας μαθητής χωρίς βιβλία...»**.

Λέει όμως ο πρόεδρος της ΔΑΚΕ στη συνέντευξή του: **«...το σίγουρο είναι φέτος ότι έχουμε τις λιγότερες ελλείψεις. Είναι χαρακτηριστικό ότι η ΔΟΕ πριν από λίγες μέρες μίλησε για 3.000 κενά, μετά για 1.900 και ταυτόχρονα, την ίδια μέρα, άλλο μέλος του Προεδρείου μίλησε για 1.000 κενά...»**, θέλοντας να δείξει την αναξιοπιστία των στοιχείων της ΔΟΕ.

Προσέξτε όμως, συνάδελφοι. Έφερα μαζί μου τις αποφάσεις. Εμείς εκδώσαμε ανακοίνωση για 3.000 κενά την 1^η του Σεπτέμβρη, στη συνέχεια μετά τις πρώτες προσλήψεις εκδώσαμε νεότερη ανακοίνωση για 2.000 κενά στις 11 του Σεπτέμβρη.

Στην ιστοσελίδα του Υπουργείου Παιδείας, διέρρηξε ένα κείμενο του **Διευθυντή Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης του κ. Κόπτη, ο οποίος, στις 19 Σεπτέμβρη, το καταθέτω και στο Προεδρείο, παραδέχεται ότι υπάρχουν σύνολο 1.741 κενά. Πού είναι αλήθεια η δική μας αναξιοπιστία, όταν το ίδιο το Υπουργείο έλεγε ότι στις 19 Σεπτέμβρη έχει 1.741 κενά και η ΔΟΕ με τα στοιχεία της στις 11.09.08 είπε ότι είναι 2.000 τα κενά;**

Ποια ανάγκη έκανε την ηγεσία της ΔΑΚΕ να αντιπαρατεθεί με το Προεδρείο της ΔΟΕ για ένα θέμα το οποίο ήταν εν εξελίξει και για το οποίο υπήρχε αντιπαράθεση με το Υπουργείο Παιδείας; Έτσι στηρίζουμε τη δράση του Διοικητικού Συμβουλίου της ΔΟΕ;

Εγώ νομίζω, συνάδελφοι, ότι έτσι στηρίζουμε το Υπουργείο Παιδείας, για το οποίο ισχύει η παροιμία «αγαπάει ο Θεός τον κλέφτη, αγαπάει και το νοικοκύρη». Και απ'αυτό το παράδειγμα αποδεικνύεται ότι η στάση της ΔΑΚΕ στο Δ.Σ. της Δ.Ο.Ε. ήταν στάση στήριξης της κυβερνητικής πολιτικής.

Συνάδελφοι της ΔΑΚΕ, η παράταξή σας στο Δ.Σ. της ΔΟΕ δεν ψήφισε σχεδόν καμία απόφαση ούτε για τα εργασιακά, ούτε τις καταγγελίες για τις αυθαιρεσίες στελεχών, ούτε για τα Νηπιαγωγεία, ούτε για το διεκδικητικό και αγωνιστικό πλαίσιο του κλάδου.

Επέλεξε το ρόλο της στήριξης της κυβερνητικής πολιτικής και του απολογητή της κυβέρνησης.

- Συνάδελφοι των Παρεμβάσεων, πορευτήκαμε, μετά την απεργία του 2006, σε πολλά κεντρικά ζητήματα μαζί.

Όταν από το Σεπτέμβριο ως το Γενάρη, πριν το διάλογο, πάμε μαζί, όταν καταθέτουμε κοινό υπόμνημα, όταν υιοθετούμε όλα τα αιτήματα των νηπιαγωγών, όταν κάνουμε αιόμη και την τελευταία κινητοποίηση για τους νηπιαγωγούς μαζί, όταν από κοινού ψηφίζουμε τις αποφάσεις για την Κων/να Κούνεβα και τη δολοφονία του Αλ. Γρηγορόπουλου, όταν, συνάδελφοι, παίρνουμε όλες αυτές τις αποφάσεις, **με ποια πεπραγμένα του Διοικητικού Συμβουλίου της ΔΟΕ διαφωνείτε;** Προφανώς μόνο με μια απόφαση για τη συμμετοχή στο διάλογο, γιατί όλα τα άλλα τα ψηφίσαμε μαζί. Αυτή είναι η αλήθεια.

- Θα ρωτήσω, συνάδελφε της ΕΣΑΚ, εσένα που είπες για μεγάλους αγώνες απεργιακούς. Τι έγραφες, αλήθεια, για την μεγάλη απεργία στις 26 Αυγούστου του 2006; Και ήρθες σήμερα, χωρίς ίχνος αυτοκριτικής, με αυτό το ύφος να καταγγέλλεις εδώ μέσα αυτούς τους συναδέλφους που μάτωσαν και εσύ έλεγες ότι εξυπηρετούν τα προεκλογικά σχέδια του ΠΑΣΟΚ. Είναι ύφος αυτό; Έχω εδώ το κείμενό σου. Είναι δυνατόν, συνάδελφοι, της ΕΣΑΚ να λέτε ότι μόνο όσοι εκφράζονται μέσα από το ΠΑΜΕ δίνουν πραγματικούς αγώνες; Η ιστορία του συνδικαλιστικού κινήματός σας διαψεύδει. Κάνετε πολύ μεγάλη ζημιά στο κίνημα και στις διεκδικήσεις του με τις χωριστές συγκεντρώσεις. Οι εργαζόμενοι χρειάζονται ενότητα και όχι διαχωρισμούς. Αν δεν πιστεύετε σ'αυτή την

ενότητα γιατί, αλήθεια, συμμετέχετε στο δευτεροβάθμια και τα τριτοβάθμια συνδικαλιστικά όργανα.

Η επόμενη μέρα

Συνάδελφοι, άκουσα τους εκπροσώπους όλων των κομμάτων και δεν έχω κανένα λόγο να μην παραδεχθώ ότι εδώ μέσα χθες, δεν πήραμε καθαρή απάντηση στα αιτήματα του κλάδου μας. Αυτή, είναι αλήθεια και εμείς δεν έχουμε τοίχους στα αυτιά μας.

Όμως, συνάδελφοι, αν προσέξατε στην πρωτολογία μου, απευθυνόμενος και στην κ. Διαμαντοπούλου επανέλαβα αυτό που είπαμε τον Απρίλη στο Φόρουμ του ΠΑΣΟΚ για την Παιδεία. **Η δέσμευση για αξιοπρεπείς αποδοχές, αν αύριο, είστε κυβέρνηση για μας δε λέει τίποτε. Οι 42 μέρες απεργίας, με κυβέρνηση ΠΑΣΟΚ, θα γίνουν 84 με εμάς μπροστά, με αυτή την παράταξη, αν δεν ικανοποιηθούν τα βασικά αιτήματα του κλάδου.**

Αυτή είναι η θέση μας. Είναι καθαρή, κρυστάλλινη και καλούμε τους εκπροσώπους όλων των παρατάξεων να δεσμευθούν για αγώνα διάρκειας, όταν είναι έτοιμες οι συνθήκες, ανεξάρτητα από το ποιος είναι στην κυβέρνηση. Είτε είναι η Νέα Δημοκρατία, είτε το ΠΑΣΟΚ, είτε το ΚΚΕ, είτε ο Συνασπισμός, για να ικανοποιηθούν τα αιτήματα του κλάδου.

Εμείς δεσμευόμαστε γι' αυτό συνάδελφοι. Αυτό εκπροσωπούμε, αυτό υποστηρίζουμε, αυτό υποστηρίξαμε. Και αυτό θα το δείτε, αύριο πιο συγκεκριμένο, στο πρόγραμμα δράσης το οποίο θα προτείνουμε.

Γιατί πιστεύουμε πως, μόνο μέσα από μαζικούς ενωτικούς αγώνες, σαν αυτούς που δώσαμε το 2006, μπορούμε να ελπίζουμε στην ικανοποίηση των αιτημάτων μας. Μόνο μέσα από τη συγκρότηση ενός πανεκπαιδευτικού - πανεργατικού μετώπου ΠΑΙΔΕΙΑΣ – ΕΡΓΑΣΙΑΣ μπορούμε να σταματήσουμε τη νεοφιλελεύθερη λαίλαπα που σαρώνει τα δικαιώματα και τις κατακτήσεις μας. Αυτούς τους αγώνες περιμένουν οι συνάδελφοί μας από μας.

Αυτούς τους αγώνες θα δώσουμε ΟΛΟΙ ΜΑΖΙ, γιατί το αξίζουμε. Τίποτε άλλο δεν μας ταιριάζει. Αξιοπρέπεια στο δάσκαλο, αξιοπρεπείς αποδοχές! Όλοι μαζί για να νικήσουμε, με οποιαδήποτε κυβέρνηση. Το δίκαιο είναι μαζί μας. Όλοι μαζί στον αγώνα. Να είστε καλά, σας ευχαριστώ όλους.